

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 979/2025
10.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичног дела превара у саизвршилаштву из члана 208. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Јова Кораћа, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору 6К.23/24 од 14.03.2025. године и Вишег суда у Сомбору КЖ1 62/25 од 04.06.2025. године, у седници већа одржаној дана 10.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Јова Кораћа, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору 6К.23/24 од 14.03.2025. године и Вишег суда у Сомбору КЖ1 62/25 од 04.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору 6К.23/24 од 14.03.2025. године окривљени АА и ББ, су оглашени кривим због извршења кривичног дела превара у саизвршилаштву из члана 208. став 1. у вези члана 33. КЗ, па је окривљеној АА изречена условна осуда којом јој је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и одређено је да се иста неће извршити уколико окривљена за време проверавања од 2 (две) године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело и истовремено је окривљена осуђена на новчану казну у износу од 50.000,00 (педесетхиљада) динара коју је дужна да плати у року од 3 месеца рачунајући од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини иста ће се заменити тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора, док је окривљени ББ осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и на новчану казну у износу од 100.000,00 (стохиљада) динара коју је дужан да плати у року од 5 месеци рачунајући од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини иста ће се заменити тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора. Окривљени су обавезани да плате судски паушал у износу од по 5.000,00 динара, а у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Сомбору КЖ1 62/25 од 04.06.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Јова Кораћа, па је потврђена пресуда Основног суда у Сомбору 6К.23/24 од 14.03.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Јово Кораћ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, због повреде материјалног права и због одлуке о казни, те због повреда одредаба чланова 437. и 441. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да преиначи пресуду Основног суда у Сомбору 6К.23/24 од 14.03.2025. године тако што ће окривљену АА ослободити обавезе плаћања новчане казне, а окривљеног ББ ослободити од одговорности или му изрећи казну затвора у трајању од 6 месеци и новчану казну у износу од 50.000,00 динара.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљених у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепену поступку и у поступку пред апелационим односно другостепену судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП предвиђено је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљених АА и ББ као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду одредбе члана 437. ЗКП. Поред тога, бранилац окривљених као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи и повреду одредбе члана 441. ЗКП, не означавајући који је став члана 441. ЗКП у питању, с тим што из навода браниоца у образложењу захтева у којима истиче да суд није правилно одмерио кривичне санкције окривљенима, јер није имао у виду да је окривљена АА незапослена, да је нервни болесник и да не може зарађивати, а да има дете које је дементно и није способно за самостално живљење, док је окривљеном ББ изречена ефективна казна затвора, иако је он једини хранилац породице, произилази да бранилац захтев подноси због повреде одредбе члана 441. став 1. ЗКП. Осим тога, бранилац окривљених као разлог подношења захтева наводи и да је суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка, јер пресуда нема јасне и аргументоване разлоге о одлучним чињеницама и то посебно везано за оцену изведених доказа, а и они

разлози који су наведени у образложењу пресуде су нејасни и неразумљиви, а који наводи браниоца окривљених би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Такође, бранилац окривљених као разлог подношења захтева наводи и погрешно и непотпуно утврђено стање од стране нижестепених судова, истицањем да током поступка није на несумњив начин утврђено да је окривљени ББ био присутан када је окривљена АА питала оштећеног ВВ да ли може да јој уситни две новчанице од по 500 евра и да није извршено суочење окривљених и оштећеног у погледу тога ко је био присутан том приликом, те бранилац истиче и да је суд неправилно оценио изведене доказе, дајући при томе сопствену оцену изведених доказа и износећи сопствени закључак да окривљени нису знали да су спорне новчанице лажне и да нису имали намеру да критичном приликом преваре оштећеног, а који наводи браниоца окривљених би представљали повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљених нижестепене пресуде побија због повреда одредаба члана 437, члана 438. став 2. тачка 2), члана 440. и члана 441. став 1. ЗКП, а које повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима и њиховом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљених оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Јова Кораћа одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић